Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

filio. et puerum quem reddiderat suo iudicio restituunt. ⁊ sedens pro tribunali
iussit eos adduci. et conuocatus preses adiulianum dixit. Tecum iuliane
sermonem penitus non habeo. et tum dixit ad antonium. Tu es antonius que
christiani papam esse testantur. Constat te huius magice artis esse auctorem. Beatus
antonius dixit. Gratias ago domino meo ihu xpo. qui huius gratie sue me fecit ministrum.
preses dixit. Vel tu michi dic que sit magica ars inquit. ut sic iugia sequentes. et
filios a parentibus disiungatis. bonam uiam abnegare ⁊ horrere et suadetis ⁊ dii
immortales puos blasphemantur. Que est audacia uiua. qui tantum prualuisti
ad decipiendum populum. ut et gloriemini uos mortium suscitasse ⁊ innocentium
pectora interfecisti. Antonius pbr dixit. Optaueram quidem ut iudices huius mundi iuliana
num tibi iuocares ⁊ a te recipes responsum. Si qua uis esse christi xpe. qui tanto
organa cecis mundi. pcontatus es que uoluisti. audi nunc ame. que inquiris magis
⁊ auctor magice quam a nobis dicis exercere. hoc nobis precepit dominus ne magica
ture a nobis pcuose arte porcos mutantur. qui non uenit pacem mittere sed gla
dium. Venit autem separare filios a patre. et alio loco. Qui plus diligerit matrem
aut patrem. aut uxorem aut filios. aut diuitias plusque me. non potest meus
esse discipulus. Hanc uocem audiens filius tuus. non fecit te plus genitorem carna
lem. quam xpm creatorem. Similiter ⁊ quam dicis tuam uxorem. hac uoce con
pta. contempsit te mortalem. ⁊ hoc temporalem. ut pxpm immortalem eternam
uitam consequantur. Pece michi uetus cognoscere potestis. Hec audiens pses
iussit cos recludi. ⁊ conuocatis ad se sacerdotes dixit eis. Ornate locum uenandum
iouis. cui est consuetudo semel in anno parefieri ubi uenanda munera dino
scantur. iouis. iunonis. ueneris. ⁊ minerue. puras constructas imagines. quibus
cupido delectabit ministrat. ⁊ incensa pparat. Hec audientes. ut consueuerant
pparant hostias. et parefacto templo infinita multitudo conuenit ad mira
culum. Tale erat opus fabrice. ut non marmoreis tabulis. sed argenteis parietibus
⁊ pauimentum stratum. splendore auri purissimi. ⁊ margaritis. ⁊ lapidibus pcio
sis emicuerat. Ingressus martianus templum iussit suos dii adduci. quibus dixit. Coe
nunc iuliane. ⁊ tu antoni tempus aduenit ut ⁊ uobis ⁊ sociis uestris sacrificium.
Hoc eligite enim prius salute. ut iusto templo deorum tam terribili immortalibus
numinibus thura incendatis. Quod si adhuc impia contumacia persistatis a me
gentes dos. diuersis penis interficiam. Pqua re iuliane. quia te constat esse
auctorem huius sceleris. accede ppiciare tibi deos immortales. Iuliani respondit
Tu iam nomen haberes. et quia uideo tempus. ut et nos salutem consequamur.
⁊ numina a nobis honorentur. sic omnis deorum sacerdotes unum adeste. ut cognoscant
quale eis sacrificium offerimus. et rursum dixit. Bene ualeas optime pses.